

พระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล

พ.ศ. 2503

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 12 เมษายน พ.ศ. 2503

เป็นปีที่ 15 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรจัดระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญ ในฐานะรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า พระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล พ.ศ. 2503

มาตรา 2⁽¹⁾ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลนครกรุงเทพมหานครและเขตเทศบาลนครธนบุรี ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

เมื่อจะใช้พระราชบัญญัตินี้บังคับในเขตเทศบาลอื่นใดหรือในเขตสุขาภิบาลใดให้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้
จอดยานยนต์ หมายความว่า ความรวมถึงหยุดยานยนต์เว้นแต่การหยุดนั้นจะเกิดขึ้นโดยอุบัติเหตุหรือเหตุสุดวิสัย และจะนำยานยนต์นั้นเคลื่อนไปไม่ได้

ที่จอดยานยนต์ หมายความว่า ที่ที่เทศบาลหรือสุขาภิบาลกำหนดและจัดไว้เป็นที่จอดยานยนต์ตามพระราชบัญญัตินี้

พนักงานเจ้าหน้าที่ หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 ให้เทศบาลมีอำนาจตราเทศบัญญัติและให้สุขาภิบาลมีอำนาจตราข้อบังคับสุขาภิบาล เพื่อประโยชน์ในการจัดระเบียบการจอดยานยนต์ ดังต่อไปนี้

(1) กำหนดและจัดให้มีที่จอดยานยนต์ในทางหลวงหรือในที่สาธารณะสำหรับยานยนต์แต่ละชนิดหรือประเภท

(2) กำหนดระเบียบการจอดยานยนต์ในที่จอดยานยนต์

(3) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมจอดยานยนต์ไม่เกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

(4) กำหนดระยะเวลาจอดยานยนต์ ระยะเวลาที่ต้องเสียค่าธรรมเนียม วิธีการเก็บค่าธรรมเนียมและการยกเว้น

ค่าธรรมเนียม

มาตรา 5 ให้บุคคลต่อไปนี้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อปฏิบัติการภายในเขตอำนาจหน้าที่ของตน

- (1) นายกเทศมนตรี และประธานกรรมการสุขาภิบาล
- (2) พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งมีหน้าที่ควบคุมการจราจรตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก
- (3) พนักงานเทศบาลซึ่งคณะเทศมนตรีแต่งตั้ง และพนักงานสุขาภิบาลซึ่งคณะกรรมการสุขาภิบาลแต่งตั้ง

มาตรา 6 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (1) ควบคุมการจอดยานยนต์ในที่จอดยานยนต์ให้เป็นไปตามระเบียบการจอดยานยนต์
- (2) เรียกเก็บค่าธรรมเนียมจอดยานยนต์ในที่จอดยานยนต์ตามอัตราและวิธีการที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัติหรือข้อบังคับสุขาภิบาล แล้วแต่กรณี
- (3) สั่งให้ผู้ขับขี่หยุดยานยนต์ในที่จอดยานยนต์หรือบริเวณใกล้เคียง เพื่อตรวจสอบเกี่ยวกับการเสียค่าธรรมเนียมจอดยานยนต์
- (4) สั่งเป็นหนังสือให้ผู้ขับขี่ยานยนต์ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่าได้ฝ่าฝืนเทศบัญญัติหรือข้อบังคับสุขาภิบาลที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ไปชี้แจงเกี่ยวกับการฝ่าฝืนนั้น ณ ที่ทำการของพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่ออกคำสั่งดังกล่าว ถ้าไม่พบตัวผู้ขับขี่ยานยนต์ ให้ติดไว้กับยานยนต์เพื่อให้ผู้ขับขี่เห็นได้เมื่อมาที่ยานยนต์

มาตรา 7⁽¹⁾ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติ เทศบัญญัติหรือข้อบังคับสุขาภิบาลที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองร้อยบาทถึงหนึ่งพันบาท

มาตรา 8⁽²⁾ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 6 ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าร้อยบาทถึงสองพันบาท

มาตรา 8 ทวิ⁽³⁾ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเปรียบเทียบได้ การเปรียบเทียบความผิดตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 9 เงินค่าปรับตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ของเทศบาลหรือสุขาภิบาลแห่งท้องถิ่นที่ความผิดได้เกิดขึ้น

มาตรา 10 เงินค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้เฉพาะเพื่อประโยชน์ในการจัดระเบียบการจอดยานยนต์ตามพระราชบัญญัตินี้ ตลอดจนอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ของสถานที่ดังกล่าวการบูรณะทางหลวงและสะพาน กัการชดใช้เงินกู้ในการก่อสร้างและบูรณะทางหลวงและสะพาน ในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลเท่านั้น

มาตรา 11 พระราชบัญญัตินี้ไม่กระทบกระทั่งอำนาจของเจ้าพนักงานจราจรตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก ที่จะกำหนดการจราจรในที่จอดยานยนต์เป็นการชั่วคราว

มาตรา 12⁽¹⁾ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก ถ.กิตติขจร
รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากมีผู้ใช้ยานยนต์ภายในประเทศเพิ่มมากขึ้น ย่อมมีปัญหายุ่งยากในทางปฏิบัติเกี่ยวกับการจราจรและสถานที่สำหรับจอดยานยนต์ นอกจากนี้การสร้างและบูรณะถนนหนทางในขณะนี้ต้องเสียค่าใช้จ่ายเป็นอันมาก จึงเป็นการสมควรที่จะให้อำนาจแก่เทศบาล และสุขาภิบาลจัดระเบียบการจอดยานยนต์ในทางหลวง หรือในที่สาธารณะ และเรียกเก็บค่าธรรมเนียมเป็นรายได้เพิ่มขึ้น รายได้ที่ได้จาก การนี้ให้นำมาใช้จ่ายในการจัดทำที่จอดยานยนต์บูรณะทางหลวงและสะพาน หรือชดใช้เงินกู้ที่กู้มาใช้จ่ายในการนี้

ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 214

โดยที่คณะปฏิวัติพิจารณาเห็นว่า ในปัจจุบันนี้อัตราค่าธรรมเนียมจอดรถยนต์ได้กำหนดไว้เพียงอัตราเดียวตาม บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมจอดยานยนต์ท้ายพระราชบัญญัติการจอดยานยนต์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล พ.ศ. 2503 แต่เนื่องจากการจัดให้มีที่จอดยานยนต์ในที่สาธารณะ เทศบาลหรือสุขาภิบาลจำเป็นต้องลงทุนในการจัดและต้องบำรุงรักษาให้ที่อยู่เสมอ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียมจอดยานยนต์ตามกฎหมายดังกล่าวให้เหมาะสม

[รก.2515/141/1พ/22 กันยายน 2515]

พระราชบัญญัติฯ (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2535

มาตรา 7 ให้ยกเลิกบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมจอดยานยนต์ในที่ที่กำหนดและจัดไว้ท้ายพระราชบัญญัติจัดระเบียบ การจอดยานยนต์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล พ.ศ.2503 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 214 ลง วันที่ 20 กันยายน พ.ศ.2515

มาตรา 8 ให้ออกกฎกระทรวงตามมาตรา 4 (3) แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบการจอดยานยนต์ในเขตเทศบาล และสุขาภิบาล พ.ศ.2503 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

อัตราค่าธรรมเนียมที่ได้กำหนดขึ้นและใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ให้คงใช้บังคับต่อไป จนกว่าจะมีข้อบัญญัติเทศบัญญัติหรือข้อบังคับสุขาภิบาลขึ้นใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดระเบียบการจockeyยานยนตร์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล พ.ศ.2503 เพื่อให้การจัดระเบียบการจockeyยานยนตร์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาลมีประสิทธิภาพมากขึ้นและเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดำเนินการกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ สมควรแก้ไขอัตราโทษปรับผู้ฝ่าฝืนเทศบัญญัติหรือข้อบังคับของสุขาภิบาลที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้และผู้ซึ่งไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้สูงขึ้น และเพิ่มอำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ให้มีอำนาจเปรียบเทียบได้พร้อมทั้งกำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมจockeyยานยนตร์เพื่อให้มีความคล่องตัวยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้